

sygn. akt I ACz 1219/12

POSTANOWIENIE

dnia 4 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Elżbieta Uznańska

Sędziowie: SSA Piotr Rusin

SSA Grzegorz Krężolek

po rozpoznaniu w dniu 4 września 2012 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. Ś.

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi (...)

o odszkodowanie

na skutek zażalenia powoda na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Tarnowie, I Wydział Cywilny, z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 318/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

sygn. akt I ACz 1219/12

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 4 września 2012 r.

Sędzia Sądu Okręgowego w Tarnowie, I Wydział Cywilny, zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 318/12, zwrócił pozew wniesiony przez Z. Ś. przeciwko Skarbowi Państwa – Prezesowi (...)o odszkodowanie. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w dniu 19 kwietnia 2012 r. powód odebrał wezwanie do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez przytoczenie konkretnych okoliczności faktycznych uzasadniających zgłoszone żądanie. W terminie tygodniowym, tj. do dnia 26 kwietnia 2012 r., powód wskazanego braku nie uzupełnił. Natomiast, już po upływie terminu, tj. w dniu 27 kwietnia 2012 r., złożył w sprawie kolejne pismo, w którym jednak nie odniósł się do kwestii wskazywanych przez sąd w wezwaniu do uzupełnienia braków pozwu, a jedynie wskazał sądowi na zmiany kodeksu postępowania cywilnego dotyczące obowiązku pouczenia stron występujących w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone w całości zażaleniem przez powoda, który wyraził radykalny sprzeciw wobec działań sądu I instancji. Powód zaznaczył, iż w jego ocenie Sąd Okręgowy w Tarnowie jest nieudolny, a zaskarżone zarządzenie ma na celu ukrywanie niezgodnych z prawem działań rządu kierowanego przez D. T..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie jest bezzasadne.

Stosownie do treści art. 130 §1 k.p.c. w wypadku, gdy wniesione pismo nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do jego poprawienia lub uzupełnienia w terminie tygodniowym. W orzecznictwie Sądu Najwyższego sformułowany został pogląd, wedle którego jedynie całkowity brak przytoczenia przez powoda okoliczności faktycznych w pozwie może być uznany za niezachowanie warunków formalnych wymaganych przez Kodeks postępowania cywilnego i uzasadnia wezwanie powoda, pod rygorem zwrotu pozwu, do wskazania tych okoliczności (por. orzeczenie SN z dnia 13 maja 1953 r. I C 403/53, OSNC 1955, nr 1, poz. 3 oraz postanowienie SN z dnia 14 grudnia 2001 r., V CKN 1713/00, Lex nr 53100).

Sąd I instancji trafnie ocenił, iż w pozwie datowanym na dzień 26 stycznia 2012 r. powód nie skonkretyzował w dostatecznym stopniu okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie o zapłatę odszkodowania. Na podstawie treści tego pozwu, który napisany został w sposób wyjątkowo mało komunikatywny, można jedynie domyślać się, że powód jest niezadowolony z działań sądów podjętych w kilku sprawach, które zidentyfikował poprzez podanie sygnatur i określenie wydziałów sądów, a ponadto uważa, że Prezes (...)winien był zapobiec łamaniu prawa (jak należy sądzić we wspomnianych sprawach sądowych), gdyż jest zwierzchnikiem służbowym pracowników administracji rządowej. Pozew nie zawiera natomiast nawet ogólnego opisu zdarzenia, w wyniku którego, zdaniem powoda, doszło do powstania szkody po jego stronie, w szczególności powód nie podaje, na czym polegało rzekome łamanie prawa przez sądy w wymienionych przez niego sprawach, a także nie wyjaśnia, czy doznana przez niego szkoda polega na powstaniu uszczerbku w jego majątku, czy też przejawiała się w uczuciu skrzywdzenia. Zaznaczyć przy tym należy, że przyznanie powodowi pełnomocnika z urzędu przed uzupełnieniem omawianego braku pozwu w niczym nie poprawiałoby jego sytuacji, gdyż tylko powód ma wiedzę o faktach, z których wywodzi swoje roszczenie. Dopóki zatem tej wiedzy nie przedstawi pomoc ze strony profesjonalnego pełnomocnika nie może być efektywna.

Brak podania konkretnych okoliczności faktycznych uzasadniających zgłoszone żądanie i ograniczenie się wyłącznie do ogólnikowego wskazania, że strona pozwana winna zapłacić powodowi odszkodowanie, gdyż nie dopełniła obowiązków określonych w Konstytucji, wykluczała możliwość nadania sprawie dalszego biegu, albowiem nie wiadomo było, na jakich przepisach oprzeć jej merytoryczne rozstrzygnięcie. W tym stanie rzeczy uzasadnione było wezwanie powoda do uzupełnienia braku formalnego pozwu. Nie ulega przy tym wątpliwości, gdyż nawet powód nie kwestionuje tego w złożonym zażaleniu, że w wyznaczonym terminie omawiany brak formalny pozwu nie został uzupełniony. Zarządzenie zwrotu pozwu było zatem działaniem zgodnym z prawem, tj. z art. 130 §2 k.p.c. Niezależnie od tego zauważyć należy, że oskarżanie sądu o nieudolność albo o chęć „tuszowania” spraw, nie stanowi merytorycznej polemiki z treścią zaskarżonego zarządzenia. Wskazana nieadekwatność argumentacji zawartej w rozpatrywanym zażaleniu również powoduje, że zażalenie to nie mogło zostać uwzględnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.